

niveauefter Huslejelovens Ophævelse. — Selv om det forudsættes, at der i Grundejerforeningernes Ledelse vil være en — ogsaa i Grundejernes egen velforstaaede Interesse naturlig begrundet — Forstaaelse af Faren ved en stærk Udnyttelse af Situationen ved Huslejelovens eventuelle Bortfald, vil Ledelsen dog ikke kunne garantere for alle Medlemmerne, ligesom den ikke har Indflydelse paa de uorganiserede Grundejere.

Hvad særlig *Forretningslokaler* angaar, vil Beskyttelsens Bortfald berede mange Vanskeligheder, ja, ofte være katastrofal for paagældende Forretningsmand. Overgangsbestemmelser som de fra Frederiksberg og Gentofte Kommunalbestyrelses Side foreslaaede vilde her være omtrent virkningsløse. For Forretningsindehaveren vil dette at kunne fortsætte Lejemaal af en Butik ofte nærme sig til at være et Eksistensspørgsmaal, hvoroverfor det kun er en ringe Trøst, at et andet — maaske fjerntliggende — Lokale kan opdrives; en ved Forretningsmandens Flid, Dygtighed og Kapitalanbringelse oparbejdet Virksomhed vil ofte blive ødelagt (til Skade ogsaa for paagældendes Leverandører og eventuelt Kreditorer), medens Ejendommens Ejer vederlagsfrit kan drage Fordel af den oparbejdede Kundekreds m. v. At en Strøforretnings Flytning til en Sidegade eller til et andet Kvarter kan blive ødelæggende, siger sig selv; men ogsaa Flytning af en mindre Forretning i en Sidegade selv til et nærliggende Sted foranlediger i hvert Fald nogen Forrykning af Kundekredsen, foruden Flytningsomkostninger etc., til Udgift og Besvær for den Handlende; dette Værdispild er ogsaa samfundsmæssigt set tabbringende. Det ved den Næringsdrivendes Arbejde og Flid skabte økonomiske Udbytte bør være sikret mod Vilkaarlighed i ikke mindre Grad end Lovgivningens snævrere Begreb Ejendomsret. — Det er ganske vist gjort gældende, at fornøftige Ejere indser Betydningen af at beholde gode Forretningslejere længst muligt. Saa længe Udbudet af Lejligheder er saa ringe, vil Ejeren ukontrollerede Adgang til Opsigelse imidlertid skabe en Utryghed hos Lejeren, som kan berede denne alvorlige Hindringer i hans Dispositioner og hemme hans Initiativ, og som ogsaa derigennem samfundsmæssigt set vil være skadelig. Lejeren vil af Frygt for Opsigelse kunne være truet til at indgaa paa større Lejeforhøjelser end forsvarligt (i hvert Fald, naar Lejeren

ikke er sikker paa, om Forhøjelseskraevet er vidtgaaende nok til at kunne betegnes som Lejeaager), og de eventuelt ubegrundede Lejeforhøjelser for Forretningslokalerne indvirker igen forhøjende paa Varernes Prisniveau.

Man har da ogsaa fra „*De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation*“, som repræsenterer de nu sammensluttede Detailhandlere i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, modtaget Andragende om en fortsat Beskyttelse (Bilag 6), navnlig med Hensyn til Opsigelighed i 5 Aar. I Tilslutning hertil er fra *Frederiksberg Handelsforenings og andre frederiksbergske handlendes* Side vedtaget en Resolution (Bil. 6 A); i Resolutionen udtales tillige en Beklagelse af den af Frederiksberg Kommunalbestyrelses Flertal indtagne, foran omtalte, Stilling til Sagen. Desuden foreligger fra Manufakturhandler-Foreningen i København et Andragende (Bil. 6 B), ligeledes om Beskyttelsesforanstaltninger. Fra *Københavns Lægeforening* foreligger ligeledes en Henvendelse (Bil. 7). — Derimod har Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk i en Resolution udtalt sig for Lovens Bortfald, hvilket muligvis staar i Forbindelse med, at Bygningshaandværkerne — hvoraf adskillige er Husjere — nærer en, sikkert ubegrundet, Frygt for, at Restriktionerne skal skade Byggeriet (jfr. nedenfor).

For en anden Kategori af Lejere, nemlig *børnerige Familier*, maa Restriktionernes Bortfald ligeledes antages at ville medføre særlige Vanskeligheder, og det drejer sig her om Familier, hvor Beskyttelsen af Hjemmet har særlig samfundsmæssig Interesse.

Dette er imidlertid kun nogle særlig iøjnefaldende Eksempler paa de alvorlige Ulemper, Restriktionernes Bortfald paa det nuværende Tidspunkt vilde medføre. At en skarp Adskillelse mellem „Familier med mange Børn“ og „andre Lejere“ ikke kan gives, ligger i Sagens Natur. Men ogsaa med Hensyn til Forretningslokaler er Grænsen overfor almindelige Lejligheder lidet skarp, jfr. f. Eks. de Tilfælde, hvor Lejeren bruger en Del af sin Beboelseslejlighed til Forretningsvirksomhed, eller Lejerens Beboelse af paagældende Lejlighed er særlig nødvendig paa Grund af dens Nærhed af eller Tilknytning til Forretningsstedet. Fornødne Bestemmelser bør derfor fastsættes principielt for alle vedkommende Lejere til Beskyttelse af Hjem og Forret-